

Van de gast-eindredacteur

Het thema van deze special van Biotechniek is 'De IvD: Hoe staat het ermee?'

De IvD, oftewel Instantie voor Dierenwelzijn, is een hele verandering ten opzichte van de voorheen vaak solitaire functie van de (oud) proefdierdeskundigen.

Miriam van der Meer
Redacteur Biotechniek

Met de instelling van de nieuwe Wet op de dierproeven in december 2014 was het, na jaren van voorbereiding in het werkveld, dan eindelijk zover.

Iedere vergunninghouder dierproeven diende een eigen IvD in te stellen. Voor velen best wel een spannende tijd. Hoe zou dit eruit gaan zien, wat zou er allemaal op ons afkomen?

Welke systemen moesten ervoor worden ingericht en wie moesten er in deze IvD komen (met name wie hebben hier de tijd voor?). En hoe krijgen we al die taken voor elkaar? Hoe zit dat dan met projectvergunningen en hoe werkt dan een CCD?

Nu, een paar jaar later, loopt het systeem van IvD's min of meer op rolletjes en is het werkveld eraan gewend. Het stof is neergedaald en er wordt hard gewerkt. Het begeleiden van Projectaanvragen en onderliggende Werkprotocollen is inmiddels bekend. De vele te nemen hobbels van het schrijven tot het uiteindelijk goedkeuren van een Projectaanvraag blijven grillig, maar de IvD-ers blijven het geduldig uitleggen aan de onderzoekers en hebben hierin een belangrijke adviserende rol.

Maar wat is nou het belangrijkste verschil t.o.v. de vorige situatie? En wat zijn nou de extra taken die er bij een IvD liggen? Is er nog wel tijd voor die belangrijke taak, het toezichthouden op het welzijn van de dieren, zowel op de werkvloer als in de advisering?

Of raken we helemaal bedolven onder de papieren tijger? En hoe gaat het met het externe toezicht, vroeger en nu? Over deze zaken gaat het eerste artikel in dit special issue, met een terugblik door twee proefdierdeskundigen van het eerste uur.

Het IvD-Platform is inmiddels goed bekend, 50% van de IvD's is hierbij aangesloten. De medeoprichter hiervan, Harry Blom, wordt nog steeds ontzettend gemist, maar het Harry Blom-beraad in zijn nagedachtenis, georganiseerd door het IvD-Platform en het NCad, is een hele mooie ontwikkeling. De voorzitter van het IvD-Platform zal een kort overzicht geven van de laatste activiteiten in het tweede artikel.

Na vijf jaar heeft het IvD-Platform de aangesloten IvD's een enquête gestuurd. Die bestond uit verschillende delen, van de samenstelling van IvD's tot de taken en werklast. Het derde artikel van dit thema geeft een korte samenvatting van de resultaten van deze enquête, die opgezet is door de twee eerstgenoemde auteurs, beiden van het IvD-Platform. Tot slot de Culture of Care. Een onderdeel hiervan is het LLO (Leven Lang Ontwikkelen). Het is niet meer afdoende om eenmalig een diploma te behalen, maar men moet zich blijven ontwikkelen in het werkveld en naast bevoegd ook bekwaam blijven. Dit moet vervolgens ook worden vastgelegd. In het laatste artikel wordt hierop ingegaan door leden van de werkgroep Educatie & Training en de werkgroep art 13f3a (toezichthouder welzijn dieren).

Ik wens jullie veel plezier toe bij het lezen van de artikelen.